

UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS ANKE- OG KÆREMÅLSUDVALGS DOMBOG

HØJESTERETS KENDELSE
afsagt torsdag den 19. februar 2015

Sag 211/2014

Anklagemyndigheden

mod

D

(advokat Peter Byskov)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Lyngby den 6. februar 2014 og af Østre Landsrets 21. afdeling den 16. juli 2014.

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Poul Søgaard, Jytte Scharling og Jens Peter Christensen.

Påstande

D har nedlagt påstand om, at statskassen skal betale omkostningerne ved om-sætningssagen.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om stadfæstelse af landsrettens bestemmelse om sagsomkostninger.

Sagsfremstilling

D, der er tyrkisk statsborger med permanent opholdstilladelse i Danmark, blev den 16. september 2010 ved Landsretten i Berlin idømt 2 år og 9 måneders fængsel for over-trædelse af den tyske lov om euforiserende stoffer. Han var varetægtsfængslet i Danmark fra

den 21. marts til den 21. april 2010 og varetægtsfængslet i Tyskland fra den 22. april til den 26. oktober 2010.

D ønskede at afsone straffen i Danmark, og Justitsministeriet anmodede den 8. november 2013 Nordsjællands Politi om at foranstalte, at straffuldbyrdelsen blev påbegyndt, samt at indbringe sagen for retten med henblik på omsætning af straffen.

Retten i Lyngby omsatte den 6. februar 2014 den tyske dom til fængsel i 2 år og 9 måneder. Retten i Lyngby bestemte endvidere, at statskassen skulle betale sagens omkostninger.

D ankede rettens dom til formildelse. Østre Landsret stadfæstede den 16. juli 2014 byrettens dom og bestemte endvidere, at D skulle betale sagens omkostninger for landsretten.

Anbringender

D har navnlig gjort gældende, at landsretten ikke har haft den fornødne hjemmel til at pålægge ham at betale sagens omkostninger. Uanset, at han ikke har fået medhold i sine anbringender i landsretten, gør det ingen forskel i bedømmelsen af, hvorvidt der er hjemmel i retsplejelovens § 1008, stk. 1 og stk. 3, til at pålægge ham at betale sagsomkostninger i en omsætningssag, der alene vedrører strafudmålingen.

Højesteret fastslog i sagen UfR 2007.2197, at der ikke er hjemmel i retsplejelovens § 1008, stk. 1, til at pålægge domfældte at betale sagsomkostninger. Retsplejelovens § 1008, stk. 3, fastlægger efter sit indhold udelukkende, hvad der skal anses som en vunden eller tabt sag i ankeinstansen.

Anklagemyndigheden har navnlig gjort gældende, at den omhandlede sag vedrører sagsomkostninger i forbindelse med omsætningssagen i landsretten. D er således, i overensstemmelse med Højesterets afgørelse, ikke blevet pålagt sagsomkostninger i byretten.

Der er tale om en anke, der er iværksat af **D** og ikke har ført til forandring til hans fordel, jf. retsplejelovens § 1008, stk. 3, og der er ikke grundlag for at fravige udgangspunktet om, at **D** skal betale sagens omkostninger.

Højesterets begrundelse og resultat

Hverken lov om international fuldbyrdelse af straf mv. eller Den Europæiske Konvention om overførelse af domfældte indeholder bestemmelse om sagsomkostninger ved behandling af en sag om omsætning af en i udlandet idømt sanktion, jf. lovens § 3, stk. 2, og konventionens art. 11. Det følger herefter af lovens § 7, stk. 1, at retsplejelovens regler om straffesagers behandling for retten finder anvendelse.

Det følger af Højesterets kendelse af 23. maj 2007 (UfR 2007.2197), at det påhviler statskassen at betale omkostningerne ved en tilpasningssag i første instans. Højesteret finder, at det samme må gælde en omsætnings sag i første instans. I tilfælde af anke kan domfældte pålægges at betale sagens omkostninger for landsretten, jf. retsplejelovens § 1008, stk. 3. Efter udfaldet af ankesagen tager Højesteret derfor anklagemyndighedens påstand til følge.

Thi bestemmes:

Landsrettens bestemmelse om sagsomkostninger stadfæstes.

--oo0oo--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 19. februar 2015

Anja Mark Nielsen

kontorfuldmægtig

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 16. juli 2014 af Østre Landsrets 21. afdeling
(landsdommerne K. Wiingaard, Karsten Bo Knudsen og M. Stassen).

21. afd. nr. S-625-14:
Anklagemyndigheden
mod

D
(Født marts 1966)
(advokat Peter Byskov, besk.)

Lyngby Rets dom af 6. februar 2014 (1-114/2014) er anket af D med påstand om formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Den i dommen fra Retten i Berlin omhandlede narkotika vedrører handel med mere end 600 gram heroin.

Forklaringer

Domfældte har forklaret blandt andet, at han er blevet fyret fra sit arbejde på grund af sin sygdom. Han indtager fortsat ikke narkotiske stoffer og er stadig i forebyggende behandling herfor. Han bad selv om at måtte afsone dommen i Danmark efter afsigelsen i Berlin.

Landsrettens begrundelse og resultat

Af de af byretten anførte grunde stadfæster landsretten byrettens dom.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod D stadfæstes, således hele den periode, i hvilken domfældte har været frihedsberøvet fratrækkes.

Domfældte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 18-07-2014

R. Søndergaard Larsen
retsassistent

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 6. februar 2014

Rettens nr. 1-114/2014

Politiets nr. 0900-83551-00285-12

Anklagemyndigheden

mod

D

Født marts 1966

Anmodning om overførsel fra Tyskland til Danmark er modtaget den 9. januar 2014 fra Nordsjællands Politi.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om, at dommen omsættes til fængsel i 2 år og 9 måneder, og således at der sker fradrag for den skete varetægtsfængsling.

Forsvareren har nedlagt påstand om rettens mildeste dom. Endvidere at det overlades til Kriminalforsorgen at modregne den skete varetægtsfængsling.

Sagens oplysninger

D, der har permanent ophold i Danmark, blev ved Retten i Berlin den 16. september 2010 idømt fængsel i 2 år og 9 måneder for overtrædelse af den tyske lov om euforiserende stoffer § 1, afsnit 1, i forbindelse med bilag 1, § 3, stk. 1, nr. 29, afsnit 1, nr. 1, § 29a, stk. 1, nr. 2, og den tyske strafferetsplejelovs §§ 21, 52 og 53 på grund af ikke autoriseret besiddelse af euforiserende stoffer i ikke ringe mængder i forbindelse med ikke autoriseret handel med euforiserende stoffer samt i forbindelse med ikke autoriseret handel med euforiserende stoffer i ikke ringe mængder.

D har anmodet om tilladelse til at afsone straffen i Danmark.

Senatsverwaltung für Justiz har anmodet Det Danske Justitsministerium om at tillade overtagelse af fuldbyrdelsen vedrørende den i Forbundsrepublikken Tyskland domfældte tyrkiske statsborger havende permanent ophold i Danmark D med henblik på den resterende fængselsstraf på grundlag af dommen afsagt af Landsretten i Berlin af 16. september 2010 og

anført, at domfældte er løsladt og nu opholder sig i Danmark. Af denne årsag kommer en overførelse af domfældte i medfør af overførelseskonventionen af 21. marts 1983 ikke i betragtning, men snarere en fuldbyrdelsesforanstaltning ved de danske myndigheder på konventionsløst grundlag i medfør af bestemmelsen i § 71 i den tyske lov om international retshjælp i straffesager. Fuldbyrdelsen af den resterende fængselsstraf i Danmark er erklæret for lovlig ved kendelse afsagt af 4. afdeling for straffesager ved Byretten i Berlin af 8. september 2011.

Justits- og forbrugerministeriet for delstaten Berlin har ved brev af 24. oktober 2013 i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, litra b), og 11, i transferaftalen af 21. marts 1983 erklæret sig indforstået med, at den videre afsøning af D 's straf foregår i Danmark.

Justitsministeriet anmodede ved brev af 8. november 2013 Nordsjællands Politi om snarest muligt at foranstalte, at straffuldbyrdelsen påbegyndes med bemærkning om, at straffuldbyrdelsen i Danmark sker efter reglerne om omsætningen af straffen i artikel 9, stk. 1, litra b), jf. artikel 11, i Den Europæiske konvention af 21. marts 1983 om overførelse af domfældte, jf. § 3, stk. 2, i lov om international fuldbyrdelse af straf m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 740 af 18. juli 2005. Justitsministeriet har endvidere anmodet Nordsjælland Politi om at foranledige sagen indbragt for retten, jf. lovens § 6, med henblik på, at retten ved dom kan træffe afgørelse om omsætning af straffen.

Personlige forhold

- D er tidligere straffet
- ved Københavns Byrets dom af 11. december 2007 med bøde for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer
 - ved Københavns Byrets dom af 20. april 2010 med fængsel i 10 dage for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer. Løsladt den 9. december 2010.
 - ved Københavns Byrets dom af 10. oktober 2011 med fængsel i 10 dage for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer.
 - ved Københavns Byrets dom af 25. maj 2012 med fængsel i 3 måneder for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer. Løsladt den 7. september 2012 med prøvetid til den 7. september 2014 med en retsstraf på 34 dage.

Domfældte har om sine personlige forhold forklaret, Tiltalte oplyste om sine personlige forhold, at han bor i lejet lejlighed i . Han har en kæreste. Han har 2 voksne børn, der bor i Tyrkiet. Han fik for 2 måneder siden arbejde med rengøring og er lovet fortsat ansættelse, såfremt det går godt. Han er diagnosticeret HIV positiv. Han har haft et stofmisbrug, men det har han ikke længere.

Rettenns begrundelse og afgørelse

Domfældte har anmodet om tilladelse til afsoning i Danmark, og både Danmark og Tyskland har givet samtykke hertil.

Det fremgår af artikel 11 i den europæiske konvention af 21. marts 1983 om overførelse af domfældte, at den ved fuldbyrdelseslandets foreskrevne fremgangsmåde finder anvendelse ved omsætning af retsfølgen, herunder at retten

- a) er bundet af bedømmelsen af sagens faktiske omstændigheder, således som disse direkte eller indirekte fremgår af den i domslandet afsagte dom;
- b) ikke må omsætte en sanktion, som indebærer frihedsberøvelse, til en bødestraf;
- c) skal fratække hele den periode, i hvilken den dømte person har været frihedsberøvet; og
- d) ikke må forværre den dømte persons strafferetlige stilling, og at den ikke er bundet af den minimumsstraf, som efter fuldbyrdelseslandets lovgivning kan være foreskrevet for den eller de begåede lovovertrædelser.

Da domfældte er fundet skyldig i forhold, der også efter den danske straffelovs § 191, stk. 1, 1. pkt., jf. lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 3, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 2, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 3, er strafbare her i landet, og den i Tyskland idømte straf efter forholdets karakter ikke ville være bedømt mildere i henhold til dansk lovgivning herom, vil den af Retten i Berlin den 16. september 2010 afsagte dom være at omsætte til fængsel i 2 år og 9 måneder, jf. konventionens artikel 9, stk. 1, litra b, og artikel 11, jf. § 3, stk. 2, i lov om international fuldbyrdelse af straf m.v. Det bemærkes, at retten ikke har fundet anledning til at nedsætte straffen på grund af den tid, der er forløbet, fra den tyske dom blev endelig den 22. februar 2011, til den blev indbragt for retten den 9. januar 2014.

Domfældte har været varetægtsfængslet fra den 21. marts 2010 til den 21. april 2010 i Danmark med henblik på udlevering og fra den 22. april 2010 til den 26. oktober 2010 i Tyskland. Domfældte blev løsladt den 26. oktober 2010 med det formål, at reststraffen i givet fald kunne fuldbyrdes i Danmark.

Thi kendes for ret:

Retten i Berlins dom af 16. september 2010 på fængsel i 2 år og 9 måneder omsættes til fængsel i 2 år og 9 måneder

Statskassen betaler sagens omkostninger.

Camilla Ljørring
Dommer
Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Lyngby, den 10. februar 2014

Tina Brauner
Kontorfuldmægtig